

Các con học sinh lớp 4A4 tham gia trò chơi dân gian “ Nhảy sạp”

Nhảy sạp là một nét văn hóa đặc trưng và độc đáo của đồng bào dân tộc thiểu số vùng cao Tây Bắc, nhảy sạp là vũ điệu sôi động được đồng bào các dân tộc duy trì hầu hết trong các buổi giao lưu, gặp mặt và sinh hoạt cộng đồng.

Múa sạp đã xuất hiện từ khá lâu và trở thành nét đẹp trong văn hóa Tây Bắc. Múa xòe, múa sạp đều là những điệu múa dân gian độc đáo mang đến cho mọi người âm hưởng hưởng vui nhộn. Nó vừa mang đậm bản sắc văn hóa của dân tộc Tây Bắc mà còn chứa đựng bên trong đó là tình cảm, cốt cách, tâm hồn của con người dân tộc niềm núi. Trong đó múa sạp hay còn được gọi là nhảy sạp được rất nhiều người thích thú. Để có thể chuẩn bị cho các bước nhảy sạp hay nhất đẹp nhất trước tiên cần chuẩn bị các dụng cụ, đạo cụ cần thiết.

Trong đó cần phải chuẩn bị sạp cái (2 cây tre to, dài và thẳng); và nhiều sạp con bằng nứa hoặc tre đều được có chiều dài từ 3 tới 4 m, kích thước đường kính từ 3 tới 4cm. Để bắt đầu với các điệu nhảy sạp người ta sẽ đặt hai sạp cách nhau với một khoảng cách nhất định. Sau đó gác hai đầu với những cây sạp con đặt song song với nhau. Cứ như vậy xếp thành một hàng dài (khoảng cách giữa các cây sạp con khoảng bằng 1 gang tay vừa đủ chân nhảy được dễ dàng hơn).

Để tổ chức nhảy sạp, người ta chuẩn bị hai cây tre lớn, chắc và đủ dài làm sạp chính, cùng với nhiều cặp sạp con nhỏ hơn. Hai chiếc sạp chính đặt cách nhau một khoảng rộng vừa đủ để gác hai đầu các sạp con. Từng cặp sạp con đặt song song tạo thành một dàn sạp. Hai chiếc sạp cái đặt cách nhau một khoảng rộng đủ để gác hai đầu các cây sạp con, từng cặp sạp con đặt song song, cách đều nhau chừng hai gang tay, tạo thành dàn sạp. Người tham gia nhảy sạp thường là trai gái trong bản được chia thành hai tổp, một tổp đập sạp và một tổp nhảy sạp. Mỗi đôi trai gái ngồi hai đầu một cặp sạp con và gõ theo nhịp 4/4, cứ 3 lần gõ sạp lên sạp cái thì một lần gõ hai sạp con vào nhau tạo ra âm thanh, tiết tấu vừa múa, vừa gõ vừa hát. Những người đập sạp phải đều tay, tốc độ ban đầu chậm nhưng sau có thể nâng dần lên, khiến các bước nhảy khó dần. Người múa lần lượt từng cặp trai gái nhảy vào dàn sạp, mỗi người cầm một chiếc khăn múa dài, khi tung lên, khi uốn lượn quanh người. Động tác nhẹ nhàng, uyển chuyển, lúc dồn dập biến đổi ngang, dọc, chéo, tròn, tất cả đều diễn ra trên dàn sạp và phải đúng nhịp, làm sao khi hai sạp con đập vào nhau thì người nhảy không bị kẹp vào chân. Cuộc vui kéo dài không biết chán, cuốn hút mọi người rất hào hứng, say sưa... và đây còn là dịp để dân làng hội tụ, vui chơi, các chàng trai, cô gái tìm hiểu nhau, giao duyên tạo nên không khí vui tươi, náo nức, hân hoan.

Nhảy sạp là một nét văn hóa đặc trưng và độc đáo của đồng bào dân tộc thiểu số vùng cao, bà con thường tổ chức nhảy sạp vào những dịp các lễ hội... Điều đó cho thấy múa sạp vừa là hình thức diễn xướng dân gian mang tính giải trí; gắn kết cộng đồng, đồng thời cũng là vũ điệu mang tính tế lễ; gắn bó chặt chẽ với cuộc sống của cư dân nông nghiệp. Việc đưa vũ điệu này vào các hoạt động tập thể chính là cách quảng bá, giới thiệu chân thực, sống động về văn hóa của đồng bào các dân tộc. Thông qua hoạt động này, đồng bào dân tộc gửi gắm thông điệp về tình đoàn kết, gắn bó trong cộng đồng các dân tộc, làng bản.

Chính vì vậy Ban giám hiệu cùng cô giáo Tổng phụ trách trường Tiểu học Giang Biên đã tổ chức cho các con học sinh tham gia trò chơi dân gian “ Nhảy sạp” sau đây là một số hình ảnh của lớp 4A4:

